

Nr 15.

Av herr **Kilbom m. fl.**, om sänkning av regeringsmedlemmarnas löner.

Regeringens budgetförslag bär vittne om den fruktansvärda krisen. Drakoniska sparsamhetsåtgärder föreslås på vissa områden, under det på andra allt skall bli vid det gamla. De genom besparingsaktionen vunna miljonerna räcker dock icke. Skatteintäkterna måste ökas, och lånebudgeten sväller ut som aldrig tidigare. Naturligtvis skall från vår sida inga invändningar resas mot att hjälpmöjligheter på anförda vägar beredes de arbetande folklagren. Den beräknade hjälpen är trots de relativt stora anslagsbeloppen så långt ifrån för hög, att motsatsen är fallet. Nöden i landet börjar anta proportioner, som nästan trotsar varje beskrivning.

Det är under anförda förhållanden emellertid en utmaning mot den stora majoriteten av landets befolkning, och naturligtvis i första hand mot de arbetande klasserna, att vissa grupper skall i stort sett »sitta i orubbat bo». Vi syftar på topparna av de i samhällets tjänst anställda. För dem gäller tydligen ingen kris. Att medborgare i privat tjänst får sina löner inte blott sänkta, utan rent av mister sina anställningar, att skatter och andra utgifter stiger, allt detta kan tydligen icke nämnvärt få påverka de »samhällets spetsar», som avlönas av allmänna medel.

Under höstens valrörelse talade såväl de borgerliga som socialdemokraterna om nödvändigheten av att *alla* bar krisens bördor. Alldeles särskilt starkt underströks detta i ett tal av dåvarande statsminister Hamrin. Tydligen är nu emellertid dessa förkunnelser glömda. Ånyo talar man om »sambhällssolidaritet» endast då det gäller krav på att arbetarna skall acceptera lönesänkningar, då de vågar kräva samhället på hjälp mot den kapitalistiska krisens konsekvenser.

För att bringa rättelse i dessa utmanande orättvisor och för att skapa ökade möjligheter till hjälp åt de arbetslösa samt åt den av krisen drabbade arbetande bondebefolkningen, tillåter vi oss hemställa,

att riksdagen beslutar för budgetåret 1933—1934 sänka regeringsmedlemmarnas löner med 40 procent.

Stockholm den 16 januari 1933.

K. Kilbom.

Nils Flyg.

Viktor Herou.

Aug. Spångberg.

Edoff Andersson.

Värner Karlsson.

